

ON THE RECORD

'Jazz vertegenwoordigt alle nuances van de menselijke ziel.'

Componist **Jon Batiste** in *The Guardian*.

'Als een kunstenaar natuur maakt, is hij dan kunstenaar of tuinman?'

Kunstenaar **Raimo Saarinen** in *NRC Handelsblad*.

'Het irritantste aan mensen is hun behoefte om gelijk te hebben. Albert Camus omschreef dat als "een teken van een vulgair brein".'

Schrijfster **Muriel Barbry** in *Financial Times Weekend*.

'Vrijheid bestaat alleen in de analoge diaspora.'

Schrijver **Dave Eggers** in *Der Spiegel*.

'Hoe blij je overeind in het leven zonder op je vijftigste een kogel door je kop te jagen?' Die vraag beantwoorden Wannes Gyselincx en Freek Vielen, samen met Willem de Wolf, in het nachtradiodrama *David of hoe we ons bedacht hebben*.

De vraag komt uit *This Is Water*, een speech van de Amerikaanse auteur David Foster Wallace, die in 2008 zelfmoord pleegde. Hij was 46. Vertellen jullie zijn leven?

WANNES GYSELINCK: Eigenlijk niet. In dit eerste deel van wat wellicht een trilogie wordt, vertrekken we vanuit zijn biografie. Door de lens van Wallace' leven en werk kijken we naar onze levens en hebben we het over eenzaamheid, verslaving en depressie. Maar er wordt ook gedanst.

FREEK VIELEN: De trilogie is een kans voor onze gezelschappen – Hof van Eede, de KOE en De Nwe Tijd – om meer samen te werken. We ontdekten dat we een fascinatie voor Wallace delen. De Nwe Tijd, waartoe ik behoor, is geraakt door zijn poging om oprecht te zijn. De KOE, het gezelschap waar Willem deel van uitmaakt, voelt veel voor zijn speelsheid en ironie. Hof van Eede, het collectief waar Wannes lid van is, zit daar wat tussen. We spraken over het spanningsveld tussen ironie en authenticiteit. Dat is een blootliggende zenuw. Dus besloten Wannes, Willem en ik samen een stuk te schrijven.

Hoe moeilijk kun je het jezelf maken.

VIELEN: Integendeel. Aanvankelijk voelde het onzeker. Daarom maakten we een Google Drive-document waarin we alleen voorlopige teksten zouden plaatsen. Dat bleek dé truc om de onzekerheid te verbannen. Iedereen sleutelde aan de scènes van de anderen. De schriften zijn haast niet meer te onderscheiden. Zo groeide een stuk dat vijftigste scènes telt.

© Bram De Vreese

DE KOE, DE NWE TIJD EN HOF VAN EEDE

'We willen doorgaan tot v er na ons vijftigste'

Door **ELS VAN STEENBERGHE**

Waarover gaan die scènes?

VIELEN: Willem, die net als ik acteert, vormt de rode draad. Hij speelt de presentator van een nachtprogramma op de radio. Luisteraars kunnen inbellen om met hem de nacht te doorstaan. Soms vragen ze hem om even in de rol te kruipen van iemand met wie ze de verbinding kwijt zijn. Zo laten we Karen Green, de echtgenote van Wallace, inbellen om met haar overleden man te spreken. Maar Willem spreekt evengoed met zijn eigen moeder.

GYSELINCK: De vorm is geïnspireerd door Wallace' boek *Infinite Jest*, waarin ook een nachtradiopresentatrice opduikt. Onze personages – er staan twee actrices

'Het gaat over eenzaamheid, over de nacht doorkomen.'

en drie acteurs op de scène – bevinden zich als het ware in Willems hoofd. Wanneer hij bijvoorbeeld vertelt over de excentrieke jaren 1980 en 1990 in Amsterdam, word je gekatapulteerd naar een feestnacht in 1989, de eerste nacht die Willem nuchter wilde doorbrengen.

VIELEN: We spelen met verschillende thema's: oprechtheid, eenzaamheid, strijdbaarheid, verslaving, roes, zelfmoordgedachten en zelfs MeToo. Ik bewerkte een kortverhaal dat Wallace voor *Playboy* schreef over een actrice die te gast is in de *Late Show with David Letterman*. We putten ook uit *Bough Down*, het boek dat Wallace' vrouw schreef over haar rouwproces. Daarin vertelt ze onder meer hoe ze zijn knieën hoorde breken toen ze het touw doorsneed waaraan hij zich had opgehangen. **Sturen jullie het publiek met een donker gemoed naar huis?**

GYSELINCK: Zeker niet. Ons stuk is donker – het is een nachtstuk – maar naar het einde toe gloort er licht en komt de zon op. Het gaat over eenzaamheid, over alleen de nacht doorkomen, maar ook over de mogelijkheid om oprecht te zijn en waarachtige verbindingen aan te gaan, met anderen, met jezelf. En zoals dit stuk over verbinding gaat, werkte het samen schrijven en spelen ook verbindend. Dit voelt nog maar als een begin.

VIELEN: We willen vooral doorgaan. Tot v er na ons vijftigste. (lacht) ●

David of hoe we ons bedacht hebben van De KOE, Hof van Eede en De Nwe Tijd gaat op 28 oktober in première en reist door de Lage Landen tot 16 maart 2022. Alle info: dekoe.be, denwetijd.be, hofvaneede.be

Wie met vragen zit over zelfdding kan surfen naar www.zelfmoord1813.be of bellen naar 1813.